

Arrest

nr. 92 069 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 31 juli 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat E. BARBIEUX en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 21 december 2011 een eerste asielaanvraag in. Op 22 mei 2012 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus (kennisgeving 23 mei 2012). Verzoeker kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, onder een bijlage 13*quinquies* van 8 juni 2012. Verzoeker diende op 20 juli 2012 een tweede asielaanvraag in. Deze werd op 31 juli 2012 niet in overweging genomen, onder een bijlage 13*quater*. Het betreft de thans bestreden beslissing.

“Overwegende dat da betrokkene op 21 december 2011 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 30 maart 2012 werd overgemaakt aan het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen, Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 13 mei 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 20 juli 2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een rapport van de politie dd. 28/01/2008; een pv dd. 29/01/2008, een uitspraak van de rechtbank dd. 22/06/2008, een klacht dd. 10/06/2008 en een ledenlijst 2007-2009 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin de documenten verstuurd zouden zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel ls wat ze is, een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een regel risico op ernstig schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van art. 1 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen; Schending van het art. 48/3 Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet; motiveringsverplichting; Schending van de art 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidbeginsel.

1. De bestreden beslissingen zijn niet deugdelijk gemotiveerd. De motivering van een bestuurshandeling moet draagkrachtig zijn. Dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (RvSt nr. 72.635, 23 maart 1998, APM 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, JTT 2003, afl. 867, 393). In de bestreden beslissing haalt de DVZ aan dat verzoeker de documenten, die hij neerlegde ter staving van zijn tweede asielaanvraag, reeds had kunnen voorleggen tijdens de behandeling van zijn eerste asielerzoek. Er dient echter te worden gewezen op het feit dat verzoekers eerste asielaanvraag op 22.05.2012 werd afgewezen. Verzoeker legde ter staving van zijn tweede asielerzoek verscheidene nieuwe documenten neer, m.n. een rapport van de politie d.d. 28.01.2008, een uitspraak van de rechtbank d.d. 22.06.2008, een klacht d.d. 10.06.2008 en een ledenlijst 2007-2009. Dit alles werd hem per post opgestuurd vanuit zijn land van herkomst op 21.05.2012, zoals blijkt uit het verzendingsbewijs, dat wordt toegevoegd in bijlage (stuk 3). Verzoeker heeft deze nieuwe elementen aldus pas ontvangen na de weigering van zijn eerste asielaanvraag. Het is bijgevolg ten onrechte te stellen dat verzoeker deze documenten had kunnen voorleggen ten tijde van de behandeling van zijn eerste asielaanvraag en dat verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Derhalve zijn de bestreden beslissingen niet deugdelijk gemotiveerd.

2. De bestreden beslissingen zijn kennelijk onzorgvuldig. Het zorgvuldigheidsbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden. Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. In casu worden de belangen van de verzoekende partij geschaad. Hier wordt verwezen naar de reeds hierboven aangehaalde feiten. Nogmaals dient te worden gewezen op het feit dat verzoeker de documenten, die hij naar voren bracht bij zijn tweede asielerzoek, pas ontvangen heeft na de weigering van zijn eerste asielerzoek. Het betreft hier aldus weldegelijk nieuwe documenten en nieuwe gegevens, waardoor de bestreden beslissingen op een manifest onzorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen nietig te worden verklaard.

3. De bestreden beslissingen zijn strijdig met het redelijkheidbeginsel. Arrest nr. 66.048 d.d. 01.09.2011 stelt betreffende het redelijkheidbeginsel het volgende: (...). In casu is het redelijkheidbeginsel geschonden. Verzoeker wenst er wederom op te wijzen dat hij de desbetreffende documenten, die hij overgedragen heeft bij het indienen van zijn tweede asielerzoek, pas ontvangen heeft nadat verzoekers initiële asielprocedure was afgelopen. Aldus is het manifest onredelijk te stellen dat verzoeker deze documenten reeds tijdens zijn eerste asielprocedure had kunnen voorleggen. Bovendien maken deze documenten nieuwe gegevens uit, waaruit men dient af te leiden dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Verzoeker is immers gevlucht uit Bangladesh omdat hij lid was van de Jubo Dal, de jeugdorganisatie van de Bangladesh National Party en gevisieerd werd door de partij Awami League. Ten slotte wenst

verzoeker op te merken dat de stelling van de verwerende partij betreffende de enveloppe, waarin desbetreffende documenten werden opgestuurd, i.e. dat een enveloppe enkel is wat ze is, een enveloppe, zonder aanduiding van wat ze bevat zou hebben, een onredelijke veronderstelling is. Hieromtrent dient nogmaals te worden gewezen op het verzendingsbewijs, dat Uw Raad terugvindt in bijlage (stuk 3). Gezien voorgaande uiteenzetting, zijn de bestreden beslissingen in strijd met het redelijkheidbeginsel, waaruit voortvloeit dat deze dienen te worden vernietigd.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker betoogt in essentie dat hij de voorgelegde stukken bij de tweede asielaanvraag niet eerder heeft kunnen voorleggen, omdat deze stukken hem pas op 21 mei 2012 werden toegezonden, terwijl zijn eerste asielaanvraag op 22 mei 2012 werd afgewezen.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuwe moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput.

Verzoeker betwist niet dat de bij de tweede asielaanvraag voorgelegde stukken dateren van voor de eerste asielaanvraag. Hij betoogt dat ze pas op 21 mei 2012 werden opgestuurd, verwijzend naar een enveloppe. Verzoeker laat na, zowel tijdens zijn verklaring naar aanleiding van de tweede asielaanvraag als in het verzoekschrift, enige verantwoording te geven voor het feit dat hij de neergelegde stukken niet eerder kon bijbrengen.

Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing niet ernstig, met name dat een enveloppe enkel een bewijs is dat iets verzonden werd. Aan de hand van alleen een enveloppe is niet objectief verifieerbaar wat precies verstuurd werd. Het verzendingsbewijs dat voor het eerst bij het verzoekschrift is gevoegd, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Op het moment van de bestreden beslissing was

deze informatie niet aan de verwerende partij meegedeeld en kon zij er bij gevolg geen rekening mee houden.

Verzoeker maakt geen schending aannemelijk van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC